

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822010221
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3822010221.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci proti obžalovanému G. Z., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom E., okres R., prechodne bytom C. - časť L., L. XXX/X, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. septembra 2022, prejednal odvolanie obžalovaného G. Z. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. júna 2022, sp. zn. 0T/51/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. Z. zamieta, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. júna 2022, sp. zn. 0T/51/2022, bol obžalovaný G. Z. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 9.5.2022 v čase o 15:40 hod. po tom, čo požil alkoholické nápoje, viedol v C. - časť L. po V. L. v smere od Z. - časť L. ku kostolu v L., bez vodičského oprávnenia motocykel zn. YAMAHA Jimmy bez TEČ, pričom bol následne v čase o 16:06 hod. toho istého dňa hliadkou OO PZ Nováky podrobený dychovej skúške s výsledkom 0,99 mg/l alkoholu v dychu a skutku sa dopustil, hoci bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Ružomberok sp. zn. ORPZ-RK-ODI2-P-81/2021, právoplatným dňa 18.6.2021, uznaný vinným v priestupkovom konaní za vedenie motorového vozidla zn. Mercedes - Benz, EČV: C pod vplyvom návykovej látky, a i napriek tomu, že mu bol vyššie uvedeným rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Ružomberok v priestupkovom konaní uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Za to bol odsúdený podľa § 289 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 28 mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie. Obžalovaný odvolanie sám písomne odôvodnil, pričom považoval uložený trest okresným súdom za privysoký. Poukázal na skutočnosť, že aktuálne je zamestnaný a má príjem, z ktorého si hradí všetky svoje výdavky, je odchovancom detského domova od 3 mesiacov až do 18 rokov. Čo sa týka skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, jazdil pod vplyvom alkoholu po lúke a potom pár

metrov od kostola smerom k jeho bytu asi 5 metrov ako je cesta, pričom na ceste sa nenachádzali ani iné motorové vozidla ani chodci.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Z dôvodov podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody a spôsobu jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanému v prejednávanej veci.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd v súlade § 41 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) (obžalovaný spáchal dva prečiny), aj s ustanovením § 38 ods. 2 Tr. zák. (vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností) v danom prípade ukladal trest v rámci zákonom ustanovenej zákonnej sadzby trestu odňatia slobody až na 24 mesiacov. Uložený trest odňatia slobody vo výmere je teda trestom, uloženým v dolnej štvrtine zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v prejednávanej veci zohľadňuje predovšetkým osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, vidiac fakt, že u obžalovaného ide o osobu, ktorá bola doposiaľ viackrát súdne trestaná, 5 krát bolo na jeho osobu pôsobené i výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, čo zjavne nemalo na jeho osobu dostatočný prevýchovný vplyv, pretože ho od spáchania ďalšej trestnej činnosti neodradilo.

Z hľadiska možnosti naplnenia účelu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodné, že obžalovaný bol v minulosti viac krát odsúdený, naposledy rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/50/2021, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona a bolo upustené od uloženia ďalšieho trestu, vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/1/2020, ktorým bol trestným rozkazom zo dňa 5.11.2019 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom daný trest vykonal 17.08.2020. Ďalej bol uznaný vinným aj rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/1/2020 pre prečin ublíženia na zdraví

spolupáchateľstvom podľa § 20 § 156 odsek 1 Trestného zákona a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zrušený bol výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/89/2019. Tieto odsúdenia teda mali viesť obžalovaného k tomu, aby už viedol len riadny život. Z obsahu výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že vykonanie pomerne dlhých trestov odňatia slobody nevedlo k dosiahnutiu výchovného účelu u obžalovaného v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., pretože sa obžalovaný opätovne dopustil úmyselného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pre ktorý bol odsúdený napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. júna 2022, sp. zn. OT/51/2022.

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutočnosti svedčia o zjavnej neúcte obžalovaného k záujmom chráneným Trestným zákonom, ktorá osobnostná črta obžalovaného z hľadiska ochrany spoločnosti v zmysle 34 ods. 1 Tr. zák. by v zásade odôvodňovala uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Tento nedostatok však nemohol odvolací súd odstrániť pre absenciu odvolania prokurátora proti napadnutému rozsudku v neprospech obžalovaného.

Ak teda okresný súd napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej štvrtine zákonom ustanovenej trestnej sadzby, v prospech obžalovaného podstatným spôsobom zohľadnil existenciu poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., hoci danosť záveru okresného súdu o úprimnom oľutovaní trestného činu v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. môže vyvolávať vecné pochybnosti vzhľadom na recidívu obžalovaného a zistené pretrvávajúce sklony k nerešpektovaniu záujmov chránených Trestným zákonom.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.